

Dva roky loupeží

- CZ24 News | 25. února 2024

UKRAJINA/EU: Už 24 měsíců trvá ruská speciální vojenská operace na Ukrajině. Kreml se k ní odhodlával několik let a upřímně řečeno, vzhledem k situaci ruský hovořícího obyvatelstva v Luhansku a na Donbasu bylo s podivem, že to trvalo tak dlouho. Upálení Rusů v Oděse, pogromy a jejich zabíjení na východu Ukrajiny trvající 8 let, Alej andělů svědčící o nulovém respektu k životu dětí, to vše a mnohem více bylo pádným důvodem k zásahu Moskvy. Zpětvzetí Krymu bylo zásadním taktickým prvkem znamenajícím záchování vlivu nad Černým mořem a otázkou bezpečnosti Ruska. Nacismus šířící se Ukrajinou byl vzhledem k úmluvám po konci 2.světové války už jen dalším důvodem k zásahu, k němuž má Rusko právoplatnou příčinu.

Ukrajina byla Západem, tedy Spojenými státy a Velkou Británií, k nimž se přidala Evropská unie, vybrána jako další krok k přiblížení se vojensky k ruským hranicím. Samotní Ukrajinci by většinou bez štvání ze strany Západu proti Rusům nic až tak zase neměli. V podstatě je Rusko nijak neokupovalo, dalo jim svobodu, přestože Ukrajina jako taková existovala krátce a bez zásadních historických kořenů. Vzájemná symbióza byla vcelku patrná, na ruských nerostných surovinách se Kyjev dlouhodobě přizívoval, zároveň díky nejvyšší půdě mohl být obilnicí Evropy. Bohužel si vybral jinou cestu. Na Ukrajině zvítězil nacismus podporovaný především Spojenými státy. Ty se neštítí ničeho, jde li o moc, peníze a oslabení zásadního rivala na světovém kolbišti. USA mají dva úhlavní nepřátele. Jsou jimi Čína a Rusko. Možnost využít Ukrajinu leží v hlavě vládců Bílého domu už dlouho a výsledkem byl Majdan a další roky po něm. Navíc korupce vnímaná na Ukrajině jako národní zvyk poskytovala další široký prostor k průniku mezi široké masy a k zneužití tamního systému k vlastním plánům a účelům.

Exodus Ukrajinců z vlasti trvá mnoho let a není možno ho spojovat jen s válkou na Východu. Vzhledem ke každodennímu pracovnímu kontaktu s mnoha Ukrajinci můžeme tvrdit, že absolutní většina z nich přišla ze západní části Ukrajiny. Vynecháme li ty, kteří jsou v České republice už více let před započatím války a mají tu rodiny, pak nově příchozí neutekli před Rusy, ale před špatnou ekonomickou situací a z důvodu nedostatku práce. Po domovině se většinou stýská a nemohou se vracet z důvodu obav z odvodu do armády. Peníze u nás vydělané tady utrácí v minimální míře, tedy pokud nemají jasný záměr Českou republiku již neopustit, a podporují tak odliv financí mimo území ČR. To si moc lidí neuvědomuje. Jde o obrovské částky v řádech desítek miliard korun. Bohužel, čím déle u nás jsou, tím se snižuje procento těch, kteří tu nakonec nebudou chtít zůstat. Zakládají tu firmy zaměstnávající krajany a třeba stavebnictví by bez nich i díky státní protiučňovské politice postupně zkrachovalo. Rodí se tu stále více malých Ukrajinců majících nárok na české občanství. Díky státní podpoře stačí Ukrajincům nižší platy a napomáhají tak k destrukci trhu práce, ze kterého vytlačují Čechy, kteří na žádnou podporu nedosáhnou. To se to pak žije.

Mentalita Ukrajinců je jiná než naše. Jsou to poloviční Rusové, jsou tedy nacionalisty. Ti ze Zakarpatí však mají historické vazby jak na naši zem, tak i často přímo na Rusko a nijak dramaticky válku nevnímají. Přímou v práci je u nich problém spíše všeobecná vychytralost a mizerná loajalita vůči zaměstnavatelům, upřít se jim nedá pracovitost a šikovnost, většinou však chybí smysl pro detail a odpovědnost. Velké rozdíly vnímáme mezi těmi, kteří se už rozhodli zůstat v Čechách, a klasickými gastarbeitry. Stejně tak je třeba rozlišovat pracanty, a ty, kteří mají manažerské „úmysly“. Chování movitých Ukrajinců je poté stejné, jaké jsme vnímali u Rusů donedávna žijících u nás. Jen je třeba přidat větší díl arogance a jejich povědomí o tom, že jsou chráněni a hájeni státem. Musíme si uvědomit, že pro státní podporu si chodí většina těch, kteří ji už jen pouze zneužívají. Na celém

systému, který ve finále platí hloupí Češi a Moravané, parazitují dále například banky. Taková ČSOB některé pobočky přeměnila ve vyloženě proukrajinské.

Napadat Pražany za to, že se v metropoli prochází průvody Ukrajinců oslavujících 2 roky války ve své zemi, je ukázkou hlouposti. Koncentrace Ukrajinců v Praze je veliká, radost z toho mají jen zaměstnavatelé, kteří možná něco ušetří jejich zaměstnáváním (většinou zahraniční korporace a stavební firmy těžko hledající některé profese). Navíc hlavní město je skladbou obyvatelstva specifické. Náplavy z celé republiky dojíždějící za prací, jde o centrum politiky, kultury a obchodu, což opět poskytuje prostor mimopražským, je v něm množství většinou nepotřebných vysokých škol a jedná se o mediální pupek republiky. Všechny tyto skupiny s výjimkou těch stavařů pobývajících v Praze jsou díky mohutným manipulacím proliberální, prounijní a proukrajinské. O médiích nemá cenu se zmiňovat, tato proukrajinská špína jede svou ideologickou lajnu bez ohledu na fakta. Umělci a kavárenští povaleči si dlouhodobě hrají na odpůrce Ruska, protože na mnoha z nich ulpěla spoluvina na socialistickém režimu a teď se radikálně očišťují, aniž by jim došlo, že vývoj ukazuje prohnitost Západu více než jakoukoliv existenci socialismu v Rusku. Mladí umělci jsou pod vlivem starých bardů v nových kabátech, navíc jsou ta „in“. Zaměstnanci nadnárodních korporací zase mají nalévárnu jak v práci, tak i poté doma z televize a internetu. Nečekejme od nich nic překvapivého stejně, jako od státních zaměstnanců, kterých máme enormní nadbytek a v jiném systému by byli na dlažbě.

Možná s námi nebudete souhlasit, ale vše výše uvedené, a plno dalšího, o tom jindy, v nás zanechává hořkou pachutí. Ne, nikdo nás neplatí, ale přesto pokud se nás zeptáte, kdo nám je bližší, zda li Rusko či Ukrajina, pak je odpověď jasná. Už bylo dost modrozlutých symbolů, protěžování nacismu, odtoku českých peněz a podpory jednoho z nejvychytralejších národů světa. Hraný nacionalismus těch, kteří utekli po prvním výstřelu na východu své vlasti, je jen ukázkou využívání příležitosti. Bohužel jedno divadlo přechází v druhé a snaha Pětikoalice a ANO získat voliče za každou cenu vyvrcholí rozdáváním českého občanství každému, kdo si o něj řekne. Takže.... Závěr si udělejte sami, za nás už bylo dávno dost Ukrajiny.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)